

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.12.2000
KOM(2000) 784 endelig

KOMMISSIONENS BERETNING

ÅRSBERETNING OM HUMANITÆR BISTAND 1999

KOMMISSIONENS BERETNING

ÅRSBERETNING OM HUMANITÆR BISTAND 1999

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	ADMINISTRATIVT SAMMENDRAG.....	4
2.	POLITIK OG KOORDINERING – ART. 20-EVALUERING.....	5
3.	OVERSIGT OVER OPERATIONERNE.....	7
3.1.	AFRIKA.....	7
3.2.	EUROPA	11
3.3.	ASIEN, MELLEMLØSTEN/MIDDELHAVSOMRÅDET OG LATINAMERIKA...	14
4.	KATASTROFEBEREDSKAB – DIPECHO.....	18
5.	FORBINDELSERNE TIL PARTNERNE – FPA.....	18
6.	GAVEBISTANDSFACILITETEN – NOHA	19
7.	KOMMUNIKATION/INFORMATION.....	20
8.	EVALUERING, BUDGET OG FINANSKONTROL	20
9.	BILAGENE ¹	
	BILAG 1 Finansieringsafgørelser vedrørende humanitær bistand efter region (1998,1999)	
	BILAG 2 Humanitær bistand – Kontrakter efter regnskabsår (1997, 1998, 1999)	
	BILAG 3 Oversigt over finansieringsafgørelser vedrørende fællesskabets humanitære bistand efter finansieringskilde (1993-99)/Finansieringsafgørelser vedrørende Fællesskabets humanitære bistand (1994-99)	
	BILAG 4 Værdien af kontrakter indgået i 1997, 1998 og 1999	
	BILAG 5 Finansieringsafgørelser vedrørende humanitær bistand efter region i 1998 og 1999	
	BILAG 6 Fællesskabskontrakter vedrørende humanitær bistand i 1997, 1998 og 1999	
	BILAG 7 Fortegnelse over projekter, der modtager finansiel støtte via ECHO's gavebistandsfacilitet	

¹ Se rammen på side 22.

1. ADMINISTRATIVT SAMMENDRAG

1999 var for Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) et år med en række omskiftelser både på personalefronten og med hensyn til den måde, hvorpå ECHO styrer aktiviteterne.

Poul Nielson afløste Emma Bonino, som havde været kommissionsmedlem med ansvar for ECHO siden 1995. Alberto Navarro fratrådte efter mere end 2½ år som direktør for ECHO. Constanza Adinolfi blev udpeget til posten som ny direktør for ECHO i marts 2000.

Året startede med en ny partnerskabsrammeaftale, som havde til formål at forbedre den måde, hvorpå ECHO samarbejder med såvel statslige som ikke statslige partnere.

Hvad operationerne angår, satte Kosovo-krisen et stærkt præg på ECHO's prioriteringer for 1999 og de midler, det forvaltede: for første gang ydede ECHO² over 800 mio. € i støtte til humanitære aktioner, heraf ca. halvdelen i forbindelse med Kosovo-krisen. Denne gav anledning til den største enkeltstående finansieringsafgørelse (196 mio. €), Kommissionen nogen sinde har vedtaget inden for rammerne af humanitær bistand. Imidlertid blev der ikke omdirigeret midler fra andre prioriterede områder på ECHO's budget (specielt Afrika), men til gengæld trukket på nødhjælpsreserven på Fællesskabets budget.

ECHO ydede i 1999 økonomisk støtte til projekter i 70 lande og var repræsenteret ved 65 felt eksperter. Omtrent 20 % af denne støtte blev kanaliseret via FN's organer (13,7 % via UNHCR og 5,1 % via WFP), ca. 15 % via Røde Kors, og de resterende 65 % blev anvendt til finansiering af ngo-projekter.

ECHO gennemførte endvidere en række vellykkede "udfasninger" for at give plads for udviklingsprogrammer: Niger og Mali, Bosnien-Hercegovina (med nogen forsinkelse) og Kosovo, hvor Kommissionen for første gang oprettede en taskforce (forløber for et agentur for genopbygning), som bidrog med at sikre en gnidningsløs overgang fra nødhjælp til genopbygning.

Hvad angår ECHO's tilgang til det humanitære bistandsarbejde, tiltrak den evaluering, som blev gennemført i henhold til artikel 20 i forordning om humanitær bistand, sig utvivlsomt den største interesse. Konsulenterne roste ECHO's indsats i almindelighed, men fremdrog en række punkter, hvor der burde ske forbedringer: fra den måde, hvorpå ECHO styres internt, til forbindelserne til partnere og udvælgelsen og overvågningen af projekterne. Kommissionen tilsluttede sig hovedparten af disse anbefalinger i en meddelelse til Rådet og Parlamentet.

Det vigtigste enkeltstående budskab, som kan udledes af Kommissionens meddelelse, er nødvendigheden af at fokusere på resultater. Man har med henblik på gennemførelsen af anbefalingerne i meddelelsen udarbejdet en arbejdsplan for reformen af ECHO i de kommende år.

Implementeringen af denne plan vil udgøre en stor udfordring for ECHO i år 2000 og de følgende år.

² Selv om der i hele rapporten gennemgående henvises til ECHO, er det Europa-Kommissionen, som træffer afgørelser vedrørende finansieringen af den humanitære bistand og i sidste ende har ansvaret for ECHO's aktiviteter.

2. POLITIK OG KOORDINERING – ART. 20-EVALUERING

I henhold til **artikel 20** i forordning (EF) nr. 1257/96 om humanitær bistand skal Kommissionen tre år efter forordningens ikrafttræden forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurdering af de foranstaltninger, Fællesskabet har finansieret under forordningen, ledsaget af forslag angående forordningens fremtid og om nødvendigt forslag til ændring af den.

Følgelig udformede Kommissionen kommissoriet for en uafhængig evaluering, som blev gennemført over en periode på ca. et år og bestod i omfattende dokumentations- og feltundersøgelser. Konsulenterne forelagde Kommissionen deres rapport i april 1999.

Alt i alt er konsulenterne positivt indstillet til ECHO's resultater. Efter deres mening "finansierer ECHO i øjeblikket den humanitære bistand mindst lige så godt som nogen anden organisation, og sandsynligvis bedre og mere omkostningseffektivt end nogen anden tilsvarende organisation".

De karakteriserede indførelsen af samlede planer (dvs. brede strategier for specifikke lande/regioner) som en positiv udvikling inden for planlægningen og konkluderede, at budgetudnyttelsesgraden var tilfredsstillende efter international standard; de glædede sig over de skridt, som allerede var taget for at forenkle partnerskabsrammeaftalen (FPA); de roste ECHO's store bidrag til finansieringsstabilitet gennem støtte til internationale organisationer og ngo'er; de fandt, at projekterne i det store og hele var omkostningseffektive og roste ECHO's resultater med hensyn til evaluering og finanskontrol.

Men konsulenterne bemærkede også, at partnerne ikke altid havde den tilstrækkelige kapacitet og erfaring; at ECHO i stigende grad forvaltede projekter i den såkaldte "grå zone" mellem nødhjælp og udvikling, hvilket øgede risikoen for, at de humanitære aktioner savnede bæredygtighed; at sundheds- og fødevareaktionerne kunne have været mere målrettet og savnede en bæredygtigs- og kapacitetsopbygningsdimension; at kønsdimensionen og beskyttelsesaspektet blev forsømt; de satte spørgsmålstegn ved den reaktive, projektorienterede FPA-tilgang, når det gælder store aktører, som f.eks. Røde Kors og FN; de mente endvidere, at ECHO ikke altid var i stand til at reagere hurtigt, selv i nødsituationer, og at de samlede planer ville have vundet ved bredere konsultationer, specielt med FN; de fandt, at der var muligheder for at forbedre omkostningseffektiviteten gennem anvendelsen af lokale ressourcer og forbedre koordineringen med Kommissionens andre tjenestegrene og medlemsstaternes organer; endelig var de af den opfattelse, at ECHO kunne udfolde større anstrengelser for at undgå at undergrave lokalforvaltningernes virke.

Med udgangspunkt i konsulentrapporten, forelagde Kommissionen den 26. oktober Rådet og Parlamentet en meddelelse³, hvori den gennemgik konklusionerne og foreslog foranstaltninger til gennemførelse af mange af anbefalingerne. Disse foranstaltninger indgår i en strategisk arbejdsplan, som vil blive gennemført i løbet af de næste to år.

En af de grundlæggende idéer består i at indføre en forpligtelse til at anvende præstationsindikatorer, som vil blive opstillet og overvåget i fuld offentlighed. Da partnerne er af afgørende betydning for den endelige kvalitet af ECHO's humanitære bistand, er det nødvendigt at gøre en indsats for en yderligere styrkelse af det partnerskabsprincip, som

³ KOM(1999)468 endelig udg.

ECHO altid er gået ind for. Kommissionen var bl.a. enig i, at det var ønskværdigt med en kritisk gennemgang af FPA-systemet, specielt hvad angår Røde Kors og FN's organer, navnlig for at sikre mulighederne for en programmeret støtte til disse internationale organisationer. Af andre specifikke målsætninger kan nævnes: opstille en sammenhængende og effektiv strategi for "gråzonedilemmaet"; forbedre koordineringen med medlemsstaterne; styrke ECHO's tilstedeværelse i de "humanitære hovedstæder" (New York, Genève, Rom); forbedre styringen af projektførelsen; kontrollere resultaterne, samtidig med at man måler inputtet; forbedre samspillet med feltpersonalet; styrke forvaltningen i hovedsæderne og forbedre personalets færdigheder både i hovedsæderne og i felten.

I forbindelse med de generelle forhandlinger mellem FN og EU, som i august udmundede i en samarbejdsrammeaftale mellem EU og FN, lovede det nye kommissionsmedlem, Poul Nielson, at videreføre og forbedre ECHO's støtte til FN's humanitære aktioner og at satse på de områder, hvor ECHO var bedst rustet og stod stærkest. Poul Nielson havde sonderende drøftelser om disse spørgsmål med Sadako Ogata (FN's højkommisær for flygtninge), Sergio Vieira de Mello (FN's nødhjælpskoordinator) og Carol Bellamy (generalsekretær for UNICEF) under "first-contact-møder" i Bruxelles i oktober og november. Mere dybtgående drøftelser mellem ECHO og FN's organer om det fremtidige samarbejde vil finde sted i foråret 2000.

Som et resultat af artikel 20-meddelelsen startede GD DEV og ECHO desuden en debat med det formål at forbedre den eksisterende **LRRD-strategi (sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling)** og afklare ansvarsfordelingen i den grå zone, og en debat om en ny alsidig tilgang til samarbejdet med FN's organer.

I nær tilknytning til artikel 20-evalueringen opstillede ECHO i 1999 en ny strategi for styrkelse af beskyttelsesdimensionen i bistandsarbejdet. Et debatoplæg med titlen "På vej mod en **menneskerettighedsorienteret** tilgang til Europa-Kommissionens humanitære bistand" indvarslede den nye strategi, og beslutningen om at finansiere menneskerettighedsrelaterede projekter i forbindelse med Kosovo-krisen skal ses som et led i den nye strategi.

Udvalget for Humanitær Bistand (HAC), som blev oprettet i 1996 i medfør af forordning nr. 1257/96, fortsatte i hele 1999 sit arbejde med at evaluere ECHO's forslag og bidrage til en samordnet EU-indsats i forbindelse med humanitære kriser.

I henhold til forordningens bestemmelser drøftede udvalget på sit uformelle møde den 15. og 16. januar i Frankfurt under det tyske formandskab de generelle retningslinjer for EU's humanitære indsats i 1999.

HAC afholdt syv møder i 1999 samt et ekstraordinært møde den 9. april for at drøfte situationen i Kosovo. I det store og hele indtog udvalget en positiv holdning til Kommissionens forslag, hvad enten disse blev fremsat ved en mundtlig eller en skriftlig procedure.

I juni gennemførte HAC for anden gang nogen sinde en feltmission, denne gang til Centralamerika. Missionen var meget vellykket og gav udvalgsmedlemmerne lejlighed til at få indseende med gennemførelsen af EU's humanitære bistand og den humanitære situation i regionen.

Udvalget drøftede også horisontale emner inden for humanitær bistand, hvilket bidrog til at styrke dialogen mellem ECHO og EU's medlemsstater omkring spørgsmål af fælles interesse. Af de hovedspørgsmål, der blev bragt på bane i 1999, kan nævnes teknisk bistand og ECHO-aktioner, metoder til fremme af menneskerettigheder gennem humanitær bistand og frem for

alt meddelelsen om artikel 20-evalueringen. De bilaterale kontakter med ECHO's hoveddonor uden for EU, USA, videreførtes i 1999. Kommissionsmedlem Nielson aflagde besøg i Washington den 27. og 28. september og havde drøftelser med de amerikanske myndigheder og de multilaterale institutioner (USAID, Det Amerikanske Udenrigsministerium, Verdensbanken og Den Interamerikanske Udviklingsbank) om udviklings- og humanitær bistandspolitik.

3. OVERSIGT OVER OPERATIONERNE⁴

3.1. AFRIKA

Vestafrika

1999 var det sidste år af ECHO's indsatsperiode i det nordlige **Mali** og det nordlige **Niger** i kølvandet på Tuareg-opstanden. ECHO's indsats, der tegnede sig som et kontinuum mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling, vil herefter blive afløst af udviklingsprogrammer, som implementeres af GD for Udvikling og af medlemsstaterne. Projekterne, som blev finansieret af ECHO, og som tog sigte på at sikre de rapatrieredes socioøkonomiske reintegration på de prioriterede områder (vand, sundhed og fødevarerikkerhed) afsluttedes i december 1999 og vil blive afløst af mellemlang- og langsigtede programmer, som tager sigte på en bæredygtig udvikling. I begge lande blev ECHO's indsats, som indledtes i 1996 i Mali og i 1997 i Niger, rost og karakteriseret som et væsentligt bidrag til social stabilisering og fred. ECHO vil alt i alt have ydet 14,7 mio. € til det nordlige Mali og 5,1 mio. € til det nordlige Niger i denne periode.

Guinea-Bissau oplevede i 1999 en usikker tilbagevenden til fred. Da udviklingsprogrammerne ikke blev genoptaget, fungerede de basale offentlige tjenester ikke ordentligt endnu. De ca. 100 000 fordrevne, som vendte tilbage til Bissau efter kampenes ophør, måtte reparere deres huse inden regntidens start for at sikre forsvarlige leve- og sundhedsforhold. En anden tvingende nødvendighed var adgangen til sundhedspleje i mangel af et velfungerende sundhedssystem og på grund af en ekstrem risiko for et epidemiudbrud. På denne baggrund blev der vedtaget en finansieringsafgørelse om et tilskud på 2,9 mio. € med henblik på at imødekomme de presserende behov, indtil udviklingsprogrammerne kunne genoptages.

I **Sierra Leone** nåede den humanitære situation et lavpunkt i starten af 1999 efter otte års borgerkrig med alle advarselslamper (underernæring, dødsquotient og sygdomsfrekvens) tændt. Trods fredsftalen var der ikke sket nogen forbedring i situationen. Det humanitære personale, som var hyppigt var udsat for overgreb fra de kæmpende i starten af 1999 (plyndring, konfiskering af udstyr, arrestation af lokalt personale osv.) havde vanskeligt ved at opnå garantier fra oprørsstyrkerne om sikkerhed og fri adgang til de befolkningsgrupper, som havde trængende brug for hjælp.

Det anslås at 500 000 sierraleonske flygtninge lever i lejre i nabolandene Guinea og Liberia. Hertil kommer ca. 200 000 internt fordrevne/hjemstavnsfordrevne (IDP). På denne baggrund koncentrerede ECHO sig om at yde basal humanitær nødhjælp, hovedsagelig i Sierra Leone, men også til sierraleonere i Guinea og Liberia. ECHO's bidrag var direkte rettet mod sundheds- og fødevarerprogrammer, fødevarerikkerhedsinterventioner, vand og sanitet, transport og logistik. ECHO støttede også psykosociale programmer, som primært sigtede

⁴ Se rammen på side 22.

mod at hjælpe børn, der var ofre for krigen (bortførte og afmønstrede børnesoldater samt uledsagede mindreårige). Der blev i 1999 ydet i alt 14 mio. € til støtte for ofrene for konflikten i Sierra Leone.

Centralafrika/krisen i De Store Søers Område

ECHO opstillede en enkelt samlet plan for andet halvår af 1999 for De Store Søers Område på i alt 53,3 mio. € omfattede følgende aktiviteter⁵:

Som følge af de fortsatte kampe i den **Demokratiske Republik Congo (DRC)** blev ca. 800 000 personer internt fordrevet, medens 160 000 congolesere søgte tilflugt i Tanzania, Zambia og Rwanda. For sit vedkommende husede DRC over 230 000 flygtninge fra nabolandene.

Selv om der skete en mindre forbedring efter Lusaka-aftalen i juli, udgjorde adgang og sikkerhed stadig de største problemer for de humanitære nødhjælpsorganisationer i DRC. ECHO genåbnede sit kontor i Goma i september (samtidig med at det beholdt sit Kinshasa kontor) og opfordrede hjælpeorganisationerne til at opstille en sammenhængende strategi.

Kommissionen vedtog i 1999 finansieringsafgørelser vedrørende tilskud på 13,3 mio. € i form af humanitær bistand til DRC. Beløbet blev anvendt til støtte for sundhedsplejen i nøgleområder i landet og til distribution af mad og non-food-artikler til sårbare befolkningsgrupper, inklusive flygtninge og internt fordrevne.

Som følge af krigen, der var blusset op igen i december 1998, blev over 20 % af befolkningen i **Congo-Brazzaville** fordrevet i 1999, men vendte gradvis tilbage i visse områder fra og med juli. De fleste internt fordrevne søgte til Brazzaville og Pointe Noir, hvor de skabte et stigende demografisk pres. Dette var med til at true fødevarerikigheden og ernæringstilstanden for befolkningen, specielt i Brazzaville. ECHO's indsats i størrelsesordenen 6,94 mio. € var med til at afbøde mange af de store humanitære problemer, som i første omgang skyldtes strømmen af internt fordrevne i december 1998 og i anden omgang den kraftige tilbagestrøm. ECHO finansierede primært tilvejebringelsen af transportfaciliteter, sundhed, fødevarerhjælp og fødevarerprogrammer.

I **Burundi** tog kampene til mellem de forskellige oprørsgrupper og hæren i anden halvår af 1999. Økonomien blev yderligere svækket, og den i forvejen dårlige humanitære situation blev forværret, og regeringen var ofte ude af stand til at levere basale tjenester. Beslutningen om at tvangsforflytte store dele af indbyggerne i Bujumbura resulterede i, at over 300 000 personer blev forflyttet ("omgrupperet") til 53 overfyldte og usunde beboelsesområder, hvoraf en del var afskåret fra omverdenen. Dette betød, at det samlede antal af fordrevne steg til over 800 000 svarende til 12 % af landets befolkning.

Oktober blev præget af det brutale mord på 2 FN-medarbejdere og 7 burundiere under et besøg til en lejr i Rutana-provinsen. Som følge heraf trak FN og ngo'erne størstedelen af deres personale tilbage fra landdistrikterne og afbrød midlertidigt en lang række vigtige aktiviteter, som først vil blive genoptaget, når mere effektive sikkerhedsforanstaltninger er bragt på plads.

⁵ 5 mio. €, der blev øremærket i den samlede plan for WFP's aktiviteter i regionen, var ikke udnyttet ved udgangen af 1999, men figurerer stadig som en del af planen til 53,3 €.

ECHO ydede et bidrag på 10,3 mio. € til Burundis krigsramte befolkning i form af mad, sanitet og almen sundhedspleje i lejrene for internt fordrevne.

Som i de foregående år blev den humanitære situation i **Tanzania** i 1999 præget af tilstedeværelsen af over 370 000 flygtninge langs landets vestgrænse mod Rwanda, Burundi og DRC. Medens flygtningetilstrømningen fra DRC var stilnet af i september, udløste opblusningen af kampene mellem oprørerne og regeringshæren i Burundi og mordet på FN-personalet i Rutana en brat stigning i tilstrømningen af burundiske flygtninge og gjorde nødplanlægning nødvendig.

Flygtningene, der er afskåret fra selv at skaffe sig et udkomme, er helt afhængige af ekstern bistand. ECHO støttede et omfattende sundhedspleje- og underholdsprogram, som omfattede fødevarerhjælp, beskyttelsesaktiviteter, vand og sanitet, sundhed og ernæring, uddannelse og lokalsamfundstjenester. ECHO reagerede endvidere på anmodninger fra den tanzaniske regering om yderligere støtte til landets fattigste befolkningsgrupper ved at fokusere på overvågning, tidlig varsling og hurtig målrettet bistand inden for fødevarer- og sundhedssektoren. Den humanitære bistand fra ECHO til Tanzania udgjorde i 1999 16,9 mio. €.

Der var i slutningen af 1999 ingen humanitær nødsituation i **Rwanda**. Fødevarer-situationen forbedredes markant i løbet af året, og underernæringskvotienten faldt kraftigt. Behovet for humanitær bistand i den nordvestlige del af landet blev i vid udstrækning dækket. UNHCR og dets operative partnere gennemførte distributionen af ECHO-finansierede non-food-artikler til genbosatte internt fordrevne i præfekturet Gisenyi, medens regeringens ”umudugudu-politik” (”omgruppering” til landsbyer) blev skarpt kritiseret af de store udenlandske donorer. De favorable betingelser i den nordvestlige del af landet og de forværrede leveforhold i det nordlige Kivu gjorde, at ca. 20 000 rwandiske flygtninge vendte tilbage. Præfekturerne Kibuye og Buymba fortsatte med at huse over 30 000 flygtninge, hovedsagelig fra Den Demokratiske Republik Congo. ECHO ydede i alt 955 000 € til Rwanda i form af humanitær bistand.

Ud over de 53,3 mio. €, som blev bevilget inden for rammerne af den samlede plan, blev der vedtaget en finansieringsafgørelse om en særskilt bistand på 5 mio. € i form af WFP-fødevarerhjælp til flygtninge i tanzaniske lejre.

Endelig søgte fra marts 1999 ca. 25 000 flygtninge fra Den Demokratiske Republik Congo (RDC), som var på flugt fra kamphandlingerne i deres hjemland, beskyttelse og hjælp ved at krydse over grænsen ind i **Zambias** nordlige Kaputa-distrikt. Europa-Kommissionen bidrog til den humanitære aktion til fordel for de 25 000 congolesiske flygtninge, der havde søgt tilflugt i det nordlige Zambia, med et forslag til finansieringsafgørelse på 1,5 mio. € (ud over den samlede plan). Støtten blev kanaliseret via FN's Flygtningehøjkommissariat, der som ledende instans koordinerede operationen og sørgede for, at flygtningenes rettigheder blev beskyttet i henhold til international ret. Midlerne blev anvendt til lejrstyring, nødly, primær sundhedspleje, mad, vand og sanitet.

Afrikas horn

De vedvarende interne spændinger og kampe i hele det centrale og sydlige **Somalia** begrænsede i vid udstrækning det humanitære rum, som er nødvendigt for at det internationale samfund kan yde bistand til sårbare befolkningsgrupper. En række internationale hjælpeorganisationer måtte midlertidigt trække deres udsendte personale

tilbage. Til gengæld var der en relativ stabilitet i den nordlige del af Somalia, hvilket gjorde det muligt at iværksætte rehabiliteringsforanstaltninger.

ECHO's indsats (3,3 mio. €) rettede sig mod sundheds- samt fødevarebistand i Mogadishu og det sydlige Somalia.

Konflikten mellem **Etiopien og Eritrea**, som havde ulmet siden juni 1998, udviklede sig til åbenlyse kamphandlinger i februar 1999. Medens der kun var få dræbte og sårede blandt civilbefolkningen som følge af de militære aktiviteter, blev flere hundredtusinder af mennesker enten internt fordrevet eller deporteret fra opholdslandet.

Kommissionen vedtog i 1999 finansieringsafgørelser om tilskud på i alt 10,2 mio. € i form af humanitær bistand til ofrene for denne konflikt. Størstedelen af disse midler (6,7 mio. €) blev anvendt til operationer i Eritrea, hvor en stor del af de internt fordrevne boede i ca. 30 lejre under vanskelige forhold (hovedparten af de etiopiere, der var blevet fordrevet fra hjemmet, var blevet integreret i eksisterende bosættelser). Størsteparten af midlerne blev anvendt til fødevareleverancer, og resten blev anvendt til forsyninger af rent vand, nødly, sundhedspleje og non-food-artikler.

Den humanitære situation i **Sudan** undergik i 1999 en væsentlig forbedring i sammenligning med det foregående år, som havde været kendetegnet ved den værste hungersnød i ti år. Men landet hærages af en borgerkrig, som gik ind i sit 17. år uden udsigt til nogen egentlig løsning. Fredsforhandlingerne fortsatte på forskellige niveauer, men ingen af de stridende parter syntes parat til at indgå et egentligt kompromis. De mest usikre områder var i 1999 fortsat det nordlige Bahr el Gazal og den vestlige Øvre Nil omkring oliefelterne, samtidig med at den sudanske regering fortsatte sine lejlighedsvisse bombetogter over den sydlige del af landet.

ECHO ydede i alt 13,5 mio. € i støtte til projekter, hovedsagelig inden for følgende områder: medicin og lægehjælp, vand og sanitet, fødevarerikkerhed og logistik. Operationerne forløb generelt gnidningsløst, idet det humanitære virke i Sudan dog bliver stadig vanskeligere. ECHO var derfor meget negativt indstillet til det foreslåede aftalememorandum mellem ngo'er og SRRA (den humanitære gren af SPLA), som ville begrænse den humanitære indsats i de områder, som kontrolleres af oprørerne, yderligere.

Angola

Følgerne af borgerkrigen i **Angola** oversteg i 1999 alle forudsigelser, hvad angår humanitære behov og lidelser. Håbet om fred blev gjort til skamme af de øgede kamphandlinger, som spredte sig til næsten alle større byer. Den humanitære situation forværredes i løbet af året, og en voksende bølge af fordrevne flygtede fra landdistrikterne ind til provinshovedstæderne. Antallet af nye internt fordrevne (NIDP) siden midten af 1998 nåede op på knap 1 mio., og UNHCR's landekontorer i DRC, Zambia og (i mindre udstrækning) Namibia kunne bekræfte en kraftig tilstrømning af angolanske flygtninge. Ringe sikkerhedsforhold og en begrænset feltadgang gjorde arbejdsbetingelserne for de humanitære organisationer meget vanskelige i de fleste krigsramte provinser. Der gennemførtes intet humanitært arbejde i UNITA-kontrollerede områder siden marts.

Europa-Kommissionen foreslog i 1999 at afbøde denne situation med en finansieringsstrategi for humanitær bistand i størrelsesordenen 10 mio. €. Hjælpen, som blev ydet til målgrupperne gennem mere end 20 ngo'er, tog sigte på at nedbringe dødsquotienten blandt de mest sårbare grupper af civilbefolkningen og at bidrage til leverancer af nødly og non-food-artikler til det stigende antal nødstedte fordrevne.

ECHO-Flight

ECHO-Flight fortsatte i 1999 sin luftfartstjeneste på Afrikas Horn og i Vestafrika. Seks fly med base i Nairobi, Djibouti, Manderla og Lokichoggio blev benyttet til støtte for humanitære aktioner i Somalia, Kenya og det sydlige Sudan.

Som følge af den almindelige forbedring af situationen i regionen og genoptagelsen af den kommercielle lufttrafik, blev flyvningerne med et fly med base i Bamako, som leverede humanitære forsyninger i Mali, Niger, Senegal og Guinea-Bissau, indstillet.

3.2. EUROPA

Det vestlige Balkan

1999 var året, hvor en åbenlys militær konflikt igen brød ud i den region, som udgøres af det tidligere Jugoslavien, og afstedkom en humanitær tragedie af kæmpemæssige proportioner i den sydlige del af regionen. Medens ECHO's indsats i regionen i de seneste år havde været rettet mod heling og repatriering, betød konflikten, at det humanitære samfund på måtte hjælpe hundredtusinder af flygtninge og fordrevne med at overleve de umiddelbare følger af en væbnet konflikt og pludselig og massiv fordrivelse.

Kosovo-krisen gjorde og en kompliceret krise i det tidligere Jugoslavien endnu mere kompliceret med nye lag af fordrivelse oven på et allerede indviklet mønster af tvungne befolkningsflytninger.

ECHO reagerede massivt på Kosovo-krisen i dens forskellige stadier, og der blev vedtaget finansieringsafgørelser om bistand til et samlet beløb af 378 mio. € som et direkte svar på begivenhederne i 1999. Dette udgør en markant stigning i forhold til 1998, hvor ECHO ydede 21,6 mio. € til ofrene for den første optrapning af spændingen og volden i Kosovo.

Den første indsats mellem marts og juni fokuserede på modtagelse og indkvartering af flygtninge og fordrevne, som strømmede ud af Kosovo i stort tal og ind i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM), Albanien, Montenegro og Bosnien-Hercegovina.

Kommissionen bevilgede 182 mio. € til denne indsats i perioden fra slutningen af marts til juni 1999 i form af humanitær nødhjælp til dækning af behovet for mad og hygiejneartikler, nøddly (flygtningelejre, kollektiv indkvartering og værtsfamilier), sundhedspleje, psykosocial støtte, beskyttelse og lokalsamfundstjenester. ECHO var den største bidragyder til UNHCR's indsats i forbindelse med Kosovo-krisen.

Støtten blev også udvidet til at omfatte de mest sårbare grupper af lokalbefolkningen i **Albanien, FYROM og Montenegro**.

Vedtagelsen af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni og den efterfølgende deployering af KFOR i Kosovo førte til en hurtigere og mere omfattende repatriering end forventet af de mange flygtninge og fordrevne.

Resten af året rettede ECHO's indsats sig mod at yde humanitær nødhjælp til Kosovo, hvor en massiv ødelæggelse af boliger og infrastrukturer og udbredt plyndring betød, at de repatrierede flygtninge og fordrevne havde behov for en omfattende støttepakke for at blive sikret overlevelsesmuligheder vinteren over. Kommissionen vedtog den 16. juli en yderligere

finansieringsafgørelse om ydelse af 196 mio. € i form af humanitær bistand til ofrene for krisen i regionen.

ECHO og UNHCR havde i maj færdiggjort en omfattende hjælpeplan for genbosættelse i Kosovo, som efterfølgende udgjorde ryggraden i den internationale humanitære hjælpeindsats i Kosovo. ECHO-støttede ngo'er, andre donorer og UNHCR leverede over 65 000 indkvarterings- og "vinter"-kit, som satte de hjemvendte flygtninge i stand til at reparere deres beskadigede eller ødelagte huse og sikre et enkelt opvarmet rum for vinteren. Programmet blev suppleret med mikrolandbrugsprojekter og rydning af antipersonelminer og ueksploderede granater og bomber.

Den hurtige deployering af Kommissionens taskforce for genopbygning af Kosovo (TAFKO) muliggjorde en tidlig planlægning af overgangen fra humanitær bistand til rehabiliterings- og genopbygningshjælp.

Hjælpeprogrammerne i nabolandene (Montenegro, Albanien og FYROM) blev videreført, så længe det var nødvendigt, medens støtten til sårbare befolkningsgrupper i disse republikker blev fortsat ind i år 2000 for at afbøde de negative følger af krisen for disse grupper.

I **Albanien** blev hjælpeprogrammerne, som blev overflødige, da flygtningene vendte hjem, rettet mod at imødekomme de mest presserende behov i lokalbefolkningen, specielt inden for områderne sundhedspleje, vand og sanitet. Dette program var også en videreførelse af det tidligere ECHO-program i Albanien efter uroen og ødelæggelserne i 1997.

Medens udsigterne for Kosovo var gode i andet halvår af 1999, indtraf der en brat forværring af situationen i **Serbien**, hvilket betød, at ECHO mere end seksdoblede sin bistand i forhold til de foregående år. Fødevarer- og hygiejneprogrammerne til fordel for de oprindelige flygtninge fra Bosnien-Hercegovina og Kroatien blev hurtigt udvidet, så de dækkede mere end 800 000 flygtninge, fordrevne og sårbare grupper blandt lokalbefolkningen.

Indkvarteringen af de fordrevne fra Kosovo krævede også en stor indsats i form af nødrehabilitering af kollektive centre og private boliger. Man var også opmærksom på situationen i social- og sundhedssektoren, som modtog målrettet støtte i form af lettere rehabiliteringsarbejder, leverancer af udstyr og fyringsolie.

Inden Kosovo-krisen brød ud, havde Kommissionen ydet en støtte på 69 mio. € til videreførelsen af efter-Dayton-programmet i Kroatien, Bosnien-Hercegovina og Forbundsrepublikken Jugoslavien (FRJ). Medens situationen i FRJ hurtigt forværredes, blev de oprindelige planer om en gradvis udfasning af ECHO's bistand til Kroatien og Bosnien-Hercegovina opretholdt, da den humanitære situation fortsat forbedredes, og behovet for traditionelle hjælpeprogrammer mindskedes som følge af forbedringen af den almindelige økonomiske og sociale situation.

Støtten til genbosættelsesprocessen i **Bosnien-Hercegovina** og **Kroatien** blev opretholdt i 1999, samtidig med at man i Kommissionen øgede bestræbelserne for at sikre en gnidningsløs overgang til mere langsigtede bistandsprogrammer til støtte for genbosættelsesindsatsen i de to lande.

CIS og resten af Europa

Kommissionens bistand til CIS-landene udgjorde i 1999 i alt 63,8 mio. €⁶. De hjælpeprogrammer, som er direkte relateret til de forskellige etniske konflikter, som har præget regionen i det sidste årti, blev enten bibeholdt på samme niveau som i de foregående år (16 mio. € i **Tadsjikistan**) eller blev nedtrappet i takt med den igangværende gradvise overgang fra humanitær bistand til andre former for hjælp.

Imidlertid fik de kraftige virkninger af den finansielle krise i Rusland (august 1998) på den økonomiske situation i CIS-regionen som helhed og på de generelle leveforhold for lokalbefolkningen Det Europæiske Fællesskab til at anmode ECHO om at gøre en særlig indsats for at så vidt muligt at tilpasse sine humanitære instrumenter, således at bistanden blev rettet mod de mest sårbare grupper i lokalbefolkningen. Hvad **Rusland** angår, var der allerede i december 1998 blevet ydet 5,4 mio. € til dette formål, og under 1999-budgettet blev yderligere 5,6 mio. € stillet til rådighed i dette øjemed. Den økonomiske støtte blev primært rettet mod tuberkuloserelaterede programmer, hjælp til udvalgte sårbare institutioner inden for sundheds- og socialektoren, bistand til ”tvungne migranter” og internt fordrevne, lokal kapacitetsopbygning og styrkelse af hjemmesygeplejen i udvalgte regioner.

Et beløb på 20 mio. € blev overført fra Tacis-budgetposten til ECHO til finansiering af et særligt hjælpeprogram til fordel for otte CIS-lande, som var særlig hårdt ramt af den finansielle krise i Rusland.

Desværre var arbejdsbetingelserne for de humanitære organisationer, specielt ngo’erne, stadig meget dårlige i regionen (problemer med de lokale myndigheder, skat og told). For at fremme planlægningen og overvågningen af ECHO-projekterne, men også for at støtte de operative partnere så vidt muligt i forholdet til de lokale myndigheder, åbnede ECHO et nyt kontor i Moskva i september 1999.

Det **nordlige Kaukasus** viste sig at udgøre et særtilfælde. Som i det foregående år var sikkerhedsforholdene ekstremt dårlige og forhindrede en genoptagelse af den internationale bistand i et omfang af betydning. Dette var så meget desto mere beklageligt, som kan må formode, at genoptagelsen af den væbnede konflikt i området (krisen i Dagestan og i Tjetjenien) skærpede de eksisterende behov. Den fornyede russiske militære intervention i Tjetjenien har fordrevet mere end 200 000 tjetjenere, og trods det internationale samfunds talrige bestræbelser på at fremme en politisk løsning af konflikten, var udsigterne til en forhandlingsløsning på det tidspunkt, hvor nærværende rapport blev skrevet, ikke særlig lovende. Sikkerhedsproblemet gjorde det umuligt at blive operationel i selve Tjetjenien. Selv i naborepublikken Ingusjetien, hvor størsteparten af flygtningene i øjeblikket er koncentreret, står de humanitære organisationer over for talrige problemer.

Kommissionen ydede i oktober 1,2 mio. € til et nødhjælpsprogram, som primært blev implementeret af UNHCR. I december ydede Kommissionen yderligere 1 mio. € til ICRC’s aktiviteter i regionen. Som følge af de udestående sikkerhedsproblemer måtte begge programmer implementeres via ”fjernbetjening” (uden en permanent deployering af udsendt personale). ECHO er ikke tilhænger af denne metode, som hidtil ikke har givet tilfredsstillende resultater, men under disse exceptionelle omstændigheder viste det sig at være den eneste mulighed for at sikre ofre for konflikten et mindstemål af bistand.

⁶ Ca. 5 mio. € var reelt ikke udnyttet ved udgangen af 1999 og blev overført til det almindelige ECHO-budget. Dette forklarer den tilsyneladende afvigelse i forhold til tallet i bilag 5.

I slutningen af året forsøgte en række andre humanitære organisationer (herunder adskillige ngo'er, som allerede havde erfaring med nødhjælpsarbejde i regionen) at undersøge mulighederne for at blive operationelle i det nordlige Kaukasus.

Der var i 1999 ikke noget behov for større interventioner i **Central- og Østeuropa**. Følgelig bestod ECHO's rolle først og fremmest i den fortsatte implementering af en række 1998-projekter (lægemiddelleverancer i Bulgarien). Der blev kun iværksat et begrænset antal nye interventioner i de enkelte lande.

Den 17. august ramte et kraftigt jordskælv, der målte 7,5 på Richterskalaen, det nordvestlige **Tyrkiet**. Fire provinser (Yalova, Kocaeli, Sakarya og Bolu) blev hårdt ramt sammen med Istanbuls omegn. Ca. 18 000 mennesker omkom, og hen ved 40 000 blev kvæstet. Der skete også store skader på bygninger. Kommissionen reagerede hurtigt på katastrofen. Den 19. august vedtog den en finansieringsafgørelse på 2 mio. €, som to uger senere, den 25. august, blev fulgt op af en ny finansieringsafgørelse på 2 mio. €. Ngo-partnerne påbegyndte implementeringen af programmer, som fokuserede på nødforsyninger, herunder nødly, hygiejnekit, medicin og vintertøj. Den 12. november ramte et nyt jordskælv landet; epicentret lå i byen Duzee i Bolu-provinsen. Kommissionen reagerede ved at vedtage en finansieringsafgørelse på 3 mio. € den 23. november. I betragtning af katastrofens omfang og det fortsatte behov blev der vedtaget en yderligere finansieringsafgørelse på 23 mio. € den 20. december, hvilket bragte det samlede beløb, som var blevet ydet til ofrene for jordskælvs katastrofen i Tyrkiet, op på 30 mio. €. Ud over initiativerne inden for de allerede nævnte sektorer, blev der også øremærket støtte til rådgivning om posttraumer og katastrofeberedskab.

3.3. ASIEN, MELLEMOSTEN/MIDDELHAVSOMRÅDET OG LATINAMERIKA

Mellemamerika, Mexico og Vestindien

I slutningen af 1998 blev hele det mellemamerikanske område hårdt ramt af **orkanen Mitch**. ECHO har siden november 1998 været permanent til stede i regionen med det formål at hjælpe den berørte befolkning. I oktober 1999 vedtog Kommissionen en samlet plan på 16 mio. € omfattende bistandsaktiviteter i følgende fire lande: Honduras, Nicaragua, Guatemala og El Salvador. Den samlede plan supplerede de to foregående finansieringsafgørelser til fordel for orkanens ofre og sikrede yderligere bistand inden for sektorerne vand og sanitet og sundhed samt rehabilitering af private huse.

I maj 1999 godkendte Kommissionen en humanitær bistandspakke i størrelsesordenen 2 mio. € til ofrene for konflikten i **Guatemala**. Programmets overordnede mål var at bistå med genbosættelsen af fordrevne familier tilhørende CPR (Comunidades de Poblacion en Resistencia) i Sierra og El Petén og tilhørende CPT (Comités pro Tierra) i departementet Quiché. Denne finansieringsafgørelse blev vedtaget inden for rammerne af ECHO's støtte til implementeringen af fredsftalerne, som var trådt i kraft i 1996.

Programmet vil først og fremmest bidrage til at sikre kontinuitet i genbosættelsesprocessen for hjemløse (leverancer af nødly, drikkevand, medicin og sundhedspleje).

Kommissionen godkendte i august en intervention på 500 000 € til fordel for den befolkning, som var ofre for to jordskælv og et efterfølgende vulkanudbrud (Cerro Negro Volcano) i departementet León i **Nicaragua**. Hjælpen bestod i uddeling af basale nødforsyninger, levering af sundhedsydelser og etablering og organisering af nødly.

Cuba modtog i 1999 en støtte på 9 mio. € til leverancer af fødevarer og medicin og til kortsigtet rehabilitering af hospitaler. En nødhjælp på yderligere 2 mio. € sigtede mod at dække de behov, som skaderne efter orkanen Irene i oktober havde medført. Endelig blev der ydet en støtte på 410 000 € til katastrofeforebyggelsesprojekter. Hvad Cuba angår, er de enkelte ngo-partnere, som er involveret, ansvarlig for indkøb og international transport af en enkelt type humanitær nødforsyning (medicin, medicinsk udstyr, mad, sanitetsudstyr osv.), men overvåger distribueringen af samtlige humanitære nødforsyninger (ved det cubanske Sundhedsministerium) i én eller to provinser. ECHO's felteksperter overvåger ankomsten og oplagringen af forsyningerne. I **Mexico** ydede Kommissionen 1 mio. € i form af hjælp til ofrene for oversvømmelserne i staterne Puebla og Veracruz samt 500 000 € til fordel for fordrevne i Chiapas.

Sydamerika

Den interne konflikt i **Colombia** undergik i løbet af 1999 en fortsat forværring; det antages, at over 500 000 personer er blevet fordrevet i løbet af de sidste fem år. Kommissionen godkendte i 1999 en tredje samlet plan til fordel for fordrevne i Colombia med et samlet budget på 6,5 mio. €.

Efter jordskælvet den 25. januar 1999 blev nødhjælp og efter-nødhjælp i størrelsesordenen 3,4 mio. € kanaliseret til ofrene.

Efter de katastrofale oversvømmelser, som ramte **Venezuela** i december, vedtog Kommissionen straks en finansieringsafgørelse om tildeling via ECHO af nødhjælp til ofrene i størrelsesordenen 400 000 €.

I **Ecuador** ydede Fællesskabet nødhjælp i en størrelsesorden af 290 000 € til fordel for fordrevne som følge af vulkanen Tungurahuas udbrud.

Paraguay modtog humanitær bistand i en størrelsesorden af 334 000 € til fordel for ofre for den tørke, som var forårsaget af vejrfænomenet "La Niña". Hvad angår **Peru** og **Bolivia**, blev der ydet 1,6 mio. € til finansiering af fødevarer, vand og sanitet samt landbrugsrehabilitering til støtte for de mest sårbare ofre for oversvømmelser og brande, som kan tilskrives "La Niña".

Mellemøsten/Middelhavsområdet

En samlet plan i størrelsesordenen 11 mio. € til fordel for **Mellemøsten** blev vedtaget i juli. Den omfattede bistand til den palæstinensiske befolkning i de besatte områder, palæstinensiske flygtninge i Libanon, Syrien og Jordan samt specifik bistand til sårbare befolkningsgrupper i disse lande.

Med den tidsplan, som FN's generalsekretær havde forslået den 13. maj, in mente (ifølge hvilken repatrieringen skulle indledes i marts 2000, og folkeafstemningen afholdes i juli 2000) opstillede ECHO et hjælpeprogram for **Vestsahara** i en størrelsesorden af 7,5 mio. €. Programmet sigtede mod at dække behovene i forbindelse med de første befolkningsstrømme tilbage til territoriet, sikre fortsatte leverancer af fødevarer og i almindelighed sikre flygtningene rimelige leveforhold.

En finansieringsafgørelse om et tilskud på 500 000 €, som Kommissionen vedtog den 25. februar, tog sigte på at styrke Den Algeriske Røde Halvmånes operationelle kapacitet, at iværksætte partnerskabsprogrammer mellem **Algeriets** og Europas psykosociale netværk og at etablere rådgivningsstrukturer for forældreløse og traumatiserede børn.

Kommissionen vedtog den 10. september en finansieringsafgørelse vedrørende et tilskud på 500 000 € med henblik på støtte til befolkningsgrupper, som har problemer med at blive integreret i det yemenitiske samfund, til repatrierede, handicappede og en vaccinationskampagne imod mæslinger. Hertil kommer, at to aktioner til bekæmpelse af malaria, som udgør en af **Yemens** prioriteringer på sundhedsområdet, blev støttet via en finansieringsafgørelse om et tilskud på 800 000 €, der blev vedtaget den 6. maj.

Hvad **Irak** angår gjorde en finansieringsafgørelse af 2. juni det muligt at finansiere projekter vedrørende lægemiddelforsyninger, rehabilitering af sanitære infrastrukturer, støtte til institutioner, der hjælper handicappede og omstrejfende børn, samt bistand til fordrevne.

Asien

ECHO ydede i 1999 bidrag på 5 mio. € i form af nødhjælp til fordrevne i visse områder i **Afghanistan**, nemlig Hazarajat, Panshir, den nordlige del af landet og Kabul.

I Hazarajat-området finansierede ECHO fødevarerikkerhedsaktioner efter princippet ”kontanter-for-arbejde”, medens det i Panshir og den nordlige del af landet finansierede projekter vedrørende nødhjælp til fordrevne.

Tilstrømningen af 50 000 internt fordrevne havde stærkt forværret den humanitære situation i Kabul oven i den kroniske arbejdsløshed og de nylige økonomiske sanktioner over for Taliban-styret. For at afbøde nødsituationen i Kabul støttede ECHO rehabiliteringsaktioner inden for rammerne af sundheds- og fødevarerprogrammer samt specifikke ”mad-for-arbejde-aktioner” til støtte for internt fordrevne og sårbare grupper.

Endelig ydede ECHO et bidrag på 750 000 € med henblik på støtte til ofrene for det jordskælv, som ramte det sydlige Kabul i februar.

ECHO ydede et ekstrabidrag på 2 mio. € til støtte for ofrene for de oversvømmelser, som ramte **Bangladesh** i 1998, og som var de værste i landets historie. De ECHO-finansierede projekter sigtede mod at reducere befolkningens afhængighed af nødhjælp i kraft af interventioner, hvad angår nødly, vand og sanitet samt fødevarerikkerhed. Efter sommeroversvømmelserne finansierede ECHO tre projekter på i alt 1 075 mio. € inden for områderne fødevarerhjelpe, lægemiddelleverancer og rehabilitering af huse.

Der blev i februar ydet et bidrag på 1 mio. € til **Cambodja** med henblik på at bistå med repatrieringen og reintegreringen af de ca. 46 000 flygtninge, som var vendt tilbage fra Thailand. Genbosættelsen var imidlertid en vanskelig opgave, specielt i den nordvestlige del af landet, hvor landminer og mangelen på veje udgør en permanent hindring. ECHO implementerede i 1999 også en samlet plan i en størrelsesorden af 5,5 mio. €. Målgruppen bestod af internt fordrevne, repatrierede og andre sårbare grupper, som opholdt sig i områder, som tidligere havde været besat af Røde Khmer. Man fokuserede på fire centrale humanitære områder: primær sundhedspleje, leverancer af basale livsfornødenheder, bistand til flygtninge og hjemvendende og humanitær minerydning.

Ud over den samlede plan blev i august ydet et bidrag på 545 000 € i form af hjælp til ofrene for oversvømmelser og i december et bidrag på 310 000 €.

I **Kina** ydede ECHO et bidrag på 1 mio. € i form af hjælp til ofrene for oversvømmelser i Yangtze-området, hovedsagelig for at imødekomme den nødstedte befolknings behov for mad og vand. Desuden modtog Tibet-regionen et bidrag på 500 000 € i form af nødhjælp (nødly, mad og medicin).

I **Nordkorea** bestod ECHO's indsats i implementeringen af en samlet plan på 4 mio. € vedrørende sundhed og hygiejne for børn, lægemiddelleverancer til hospitaler samt vand og sanitet. En supplerende finansieringsafgørelse om et tilskud på 800 000 € gjorde det muligt for ECHO at levere vintertøj til børn og kul til opvarmning af skoler, børnehjem og hospitaler.

Kommissionen besluttede i februar at yde et tilskud på 1 mio. € med henblik på humanitær bistand til nomadebefolkninger i det nordvestlige **Indien** efter de ekstraordinære snestorme, som havde ramt dette område og Tibet. Programmet, som omfattede fødevarerhjælp, medicin og lægehjælp og overlevelsesudstyr, ydede gennem ni måneder hjælp til en befolkning på ca. 30 000 familier. I oktober ramte en usædvanlig kraftig cyklon østkysten, specielt staten Orissa; over 15 mio. mennesker blev berørt af katastrofen. Kommissionen vedtog en finansieringsafgørelse om et tilskud på 2 mio. € til finansieringen af nødhjælp; denne afgørelse blev suppleret af en yderligere afgørelse om et tilskud på 5,2 mio. €.

Hvad **Østtimor** angår, blev der i 1999 vedtaget tre finansieringsafgørelser vedrørende humanitær bistand (2 mio. € i juli inden krisen, 3 mio. € i september til nødhjælpsaktioner og 10 mio. € i november). Hovedområderne for ECHO-interventionerne var sundhed, medicin og lægehjælp, distribuering af fødevarer og non-food-artikler, transport af de repatrierede, vand og sanitet, nødly, beskyttelse og sikkerhed for de internt fordrevne.

Med hensyn til **Indonesien** blev der først vedtaget en finansieringsafgørelse i marts 1999 på 1 mio. € med henblik på nødhjælp til fordrevne på Molukkerne i form af medicinal- og sundhedsprogrammer og distribuering af mad. Der blev i december 1999 vedtaget en ny finansieringsafgørelse på 3 mio. € med henblik på humanitær bistand til ofrene for konflikterne i Aceh, i Vesttimor (flygtninge fra Østtimor) og på Molukkerne.

Der blev ydet et bidrag på 450 000 € i form af hjælp til ofre for cykloner i **Pakistan**, specielt med henblik på fiskersamfundene, og støtte til bekæmpelsen af malaria.

I **Filippinerne** fokuserede ECHO på at afbøde følgerne af naturkatastrofer og på katastrofeberedskabsprojekter (DIPECHO). Kommissionen bevilgede i september 1,16 mio. € til projekter til fordel for ofre for oversvømmelser, herunder medicin og lægehjælp, som der var et presserende behov for, samt mad og non-food-artikler. Støtten blev også anvendt til projekter for nødhjælp til internt fordrevne i de tidligere MNLA-guerillaområder på Basilan og i det centrale Mindanao i form af mad, vand, sanitet og undervisning.

I **Sri Lanka** skabte genoptagelsen af kamphandlingerne i den nordlige del af landet nye internt fordrevne, og regeringens repatrieringsindsats fortsætter, specielt i Jaffna-området. På denne baggrund bevilgede Kommissionen 1,36 mio. € til tre projekter, der fokuserer på nødly, rehabilitering af brønde og sanitet samt leverancer af landbrugsinput til de repatrierede.

I maj vedtog Kommissionen en finansieringsafgørelse på 4,5 mio. € om en samlet plan for fødevarerhjælp til fordel for burmesiske flygtninge i lejre langs grænsen til **Thailand**. Inden for rammerne af planen modtog 120 000 flygtninge medicin og lægehjælp samt mad til ti måneder.

Vietnam var omfattet af finansieringsafgørelsen på 2 mio. € til afbødning af følgerne efter de oversvømmelser, der ramte Sydøstasien i juli/august 1999. Der blev i december bevilget 700 000 € til ofrene for de oversvømmelser, som hærgede landet i november.

4. KATASTROFEBEREDSKAB – DIPECHO

ECHO videreførte, styrkede og udvide i 1999 gennem DIPECHO-programmet sin indsats inden for forebyggelse og beredskab, hvad angår naturkatastrofer.

Efterhånden som implementeringen af DIPECHO's første sæt af handlingsplaner skred frem i løbet af året, gennemførte ECHO også en evaluering af hver enkelt af disse planer.

Ved afslutningen på den første handlingsplan (DIPECHO Vestindien) viste evalueringen et behov for at videreføre DIPECHO-strategien samtidig på de tre niveauer, som allerede var fastlagt: den vestindiske region, de nationale strukturer og lokalsamfundene. Den anden DIPECHO-handlingsplan på 1,675 mio. € for Vestindien blev vedtaget i december 1999 for at opfylde disse målsætninger.

Der blev gennemført to evalueringer af DIPECHO's virke i Mellemamerika og Sydøstasien. Begge evalueringer viste, at der burde lægges større vægt på to hovedinterventionsniveauer – det nationale og det regionale – og man identificerede retningslinjerne for projekterne under den kommende handlingsplan.

DIPECHO-programmet blev udvidet til også at omfatte to nye regioner: Det Andinske Fællesskab og Sydasien. ECHO gennemførte en vurdering af behovene i de enkelte regioner med henblik på at identificere risiciene og analysere befolkningens socioøkonomiske sårbarhed og de eksisterende beredskabsmekanismer:

- Hvad angår Det Andinske Fællesskab, udmundede vurderingen i en anbefaling om at koncentrere indsatsen om at forberede de mest sårbare lokalsamfund på oversvømmelser, jordskred og jordskælv og om at styrke katastrofeforebyggelsesstrukturerne på regionalt, nationalt, distriktsbaseret og lokalt niveau. Den første DISPECHO-handlingsplan, som var sammensat af 17 projekter og genstand for en samlet bevilling på 5 330 000 €, blev vedtaget i december 1999.
- Vurderingen, hvad angår Sydasien, understregede, at der burde være tre interventionsniveauer i den kommende DIPECHO-handlingsplan, som skulle vedtages i 2000: det kommunale og lokale niveau; delstats- og distriktsniveauet til støtte for kapacitetsopbygning inden for katastrofestyring og det nationale og regionale niveau med henblik på en yderligere styrkelse af de eksisterende institutioner og initiativer til fremme af udveksling af oplysninger af generel karakter og oplysninger af teknisk art.

Der blev i 1999 endvidere bevilget 395 000 € til projekter ”uden for DIPECHO-området” (Marokko -- 40 000 € -- og Kirgisistan/Usbekistan – 120 000 €) samt til fremme af koordineringen af forebyggende aktiviteter i Vestindien.

5. FORBINDELSERNE TIL PARTNERNE – FPA

Samarbejdet mellem ECHO og dets partnere styres af partnerskabsrammeaftalen (FPA). Dette instrument blev revideret i lyset af erfaringerne, og den nye udgave af kontrakten trådte i kraft den 1. januar 1999. Instrumentet er resultatet af en grundig analyse og en generel intern evaluering af de operationelle behov og af en detaljeret dialog med ECHO-partnerne. Det sætter ECHO i stand til at gennemføre projekterne hurtigt via partnere, som er det kender og har identificeret ud fra deres professionalisme og erfaring i humanitære spørgsmål. 163 partnere har undertegnet partnerskabsrammeaftalen. Efter den nye partnerskabsrammeaftales

ikrafttræden har et ECHO-team gennemført informations- og uddannelsesseminarer om dette emne i alle europæiske hovedstæder henvendt til ngo'erne.

Partnerskabsrammeaftalen var genstand for justeringer, hvad angår Det Internationale Forbund af Røde Kors og Røde Halvmåne Selskaber og Den Internationale Røde Kors Komité, for at tage hensyn til disse organisationers særlige mandat.

Efter undertegnelsen af rammeaftalen mellem Kommissionen og FN den 9. august påtog ECHO sig desuden den opgave at tilpasse partnerskabsrammeaftalen til de operationer, der gennemføres af FN's organer, og som finansieres af ECHO. Der foregår et arbejde både inden for ECHO og sammen med partnerne omkring evaluering, nydefinering og fortolkning af FPA i overensstemmelse med artikel 20-meddelelsen (jf. også kapitel 2).

ECHO afholdt den 10. december sit årlige møde med partner-ngo'erne, hvor man drøftede en række spørgsmål af fælles interesse. Kommissionsmedlem Nielson lovede i en tale i Paris over for alle ECHO-partnerne at styrke og forbedre ECHO's samarbejde med dem i en fælles humanitær indsats.

Der blev også sikret en aktiv ECHO-repræsentation i Kommissionens tværtjenstlige arbejdsgruppe vedrørende opstillingen af et nyt partnerskab med ngo'erne. I denne sammenhæng blev partnerskabsrammeaftalen karakteriseret som et effektivt eksempel på samarbejde.

ECHO finansierede inden for rammerne af sin samarbejdspolitik med ngo'erne aktiviteter, som tager sigte på at styrke partnerskabet gennem udveksling af erfaringer og viden mellem partnerne.

6. GAVEBISTANDSFACILITETEN – NOHA

Gavebistandsfaciliteten blev etableret for at stille mindre gavebistandsbeløb – af ikke-fornyelig art – til rådighed for uddannelsesinitiativer, undersøgelser og netværk på det humanitære område svarende til en række prioriteringer, som ECHO opstiller på årsbasis. Det er således facilitetens formål at styrke viden og ekspertise hos de humanitære organisationer og deres personale. Desuden bidrager ECHO gennem gavebistandsfaciliteten til forståelsen for humanitære spørgsmål og til egnede politiske beslutninger i relation hertil.

Følgende prioriterede områder blev defineret i 1999:

- Nødhjælpsarbejders sikkerhed.
- Militært/civilt samarbejde i humanitære aktioner (med særlig henvisning til et muligt bidrag fra Den Vesteuropæiske Union).
- Integrering af menneskerettighedshensyn i humanitære aktioner, inklusive fremme af international humanitær ret.
- Casestudier med henblik på at udforme og afprøve metoder til evaluering af de bredere politiske, sociale og økonomiske virkninger af den humanitære bistand for lokalsamfund eller lande i krise.

Projekter, som tager sigte på at opbygge kapaciteten og styrke færdighederne hos de humanitære ngo'er, og projekter, som udvikler netværk og andre mekanismer med henblik på

at forbedre koordineringen og kvaliteten af den humanitære indsats kunne også finansieres under 1999-faciliteten.

Forslagsindkaldelsen inden for rammerne af gavebistandsfaciliteten blev offentliggjort på ECHO's hjemmeside i første kvartal af 1999. Man modtog ca. 40 ansøgninger. Otte projekter modtog i 1999 finansiell støtte på i alt 484 350 € (jf. bilag 7).

7. KOMMUNIKATION/INFORMATION

ECHO's informationsstrategi omfattede i 1999 fire aspekter: medier, publikationer, audiovisuelle publikationer og aktiviteter iværksat sammen med internationale samt ikke-statslige organisationer samt programmer til markering af det tyske og det finske EU-formandskab.

Der blev offentliggjort pressemeddelelser i et tæt samarbejde med Talsmandens Tjeneste for at underrette om større finansieringsafgørelser og andre vigtige aktiviteter. Andre afgørelser blev offentliggjort i form af "News in Brief"-bulletiner. Et ECHO-netsted blev oprettet på engelsk og fransk og undergik forbedringer i løbet af året. ECHO samarbejdede også tæt med Reuters' Alertnet, hvilket gav det mulighed for at nå ud til et bredere publikum med nyheder om ECHO-aktiviteter.

ECHO fortsatte sit tætte samarbejde med formandskabet for Rådet og samarbejdede således med det tyske og det finske formandskab omkring kommunikationsinitiativer (herunder konferencer om børnesoldater og ældre, som blev afholdt i henholdsvis Berlin og Helsingfors).

8. EVALUERING, BUDGET OG FINANSKONTROL

De finansielle midler (fra fællesskabsbudgettet og Den Europæiske Udviklingsfond), som i 1999 blev anvendt til humanitær bistand og forvaltet af ECHO, udgjorde knap 812,9 mio. €. Dette beløb var langt højere end de midler, ECHO havde forvaltet i de foregående år. Der var oprindelig afsat 330,9 mio. € på fællesskabsbudgettet for 1999 til humanitær bistand. Imidlertid medførte Kosovo-krisen, vedvarende behov i Rusland og de behov, som jordskælvene i Tyrkiet skabte, at den oprindelige allokering blev suppleret med yderligere 396 mio. €. I betragtning af presset på EF-budgettet blev hovedparten af operationerne til fordel for AVS-landene finansieret via EUF-midler (83 mio. €).

ECHO's evalueringskontor overvågede i 1999 to større evalueringer af samtlige humanitære aktioner, som var blevet finansieret af EU i de sidste otte år.

Den første af disse evalueringer blev iværksat efter anmodning fra Rådet (udviklingssamarbejde) og dækker perioden januar 1991 – juli 1996. Evalueringen bekræftede at bistandsindsatsen havde været effektiv, trods de enorme problemer, man havde mødt undervejs, og selv om der var behov for forbedringer.

Den anden evaluering var foreskrevet i artikel 20 i Rådets forordning om humanitær bistand og omfattede alle de aktioner, som var blevet finansieret under denne forordning siden dens ikrafttræden i juli 1996. Evalueringen bekræftede resultaterne af den første, hvad angår relevansen af ECHO's virke og effektiviteten af dets aktiviteter, men understregede nødvendigheden af forbedringer. Som foreskrevet i forordningen, blev resultaterne af denne

evaluering gjort til genstand for en meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet (jf. kapitel 2).

ECHO gennemførte endvidere en evaluering af de humanitære samlede planer, der var blevet gennemført i Tanzania og Rwanda i 1998 og 1999. Det var planlagt, at ECHO's finansieringsaktiviteter i Rwanda i 1998 skulle skifte fra en fortrinsvis klart målrettet humanitær nødhjælp til finansieringen af store rehabiliterings- og genbosættelsesprojekter i den politisk følsomme grå zone mellem nødhjælp og udvikling i Rwanda. I forhold til tidligere finansieringsafgørelser udgjorde den samlede 1998-plan den første egentlige lejlighed, hvor ECHO's feltkorrespondenter ydede et (kvalitets- og kvantitetsmæssigt) betydningsfuldt input til planens indhold og baggrund. Planen banede således vej for en ny finansieringsafgørelse samme år, som tjente til finansiering af en lang række andre humanitære programmer og projekter i regionen.

Med hensyn til ECHO's bidrag inden for rammerne af de samlede 1998- og 1999-planer i Tanzania medvirkede de til ydelsen af basal bistand inden for de givne begrænsninger i dette land. De gode resultater bekræftes af evalueringen af disse to samlede planer. Der blev for første gang indført forudsætninger i planlægningen i et format, som gjorde det muligt at tage højde for ændringer, og en række potentielle aktioner blev udvalgt ud fra prioriteringskriterier. Det valgte format resulterede også i et mere koncist og lettere tilgængeligt dokument.

En håndbog i evaluering af humanitær bistand ("Manual for the evaluation of humanitarian aid", som rent faktisk var en ajourført udgave af håndbogen fra 1996, blev også publiceret i 1999. Den nye håndbog, der skal betragtes som et praktisk værktøj, var primært rettet mod alle dem, der arbejder på det humanitære område, og var genstand for en bred distribution.

Endelig blev der også gennemført en analyse af de evalueringer, som havde været foretaget siden 1996. Hensigten var at sikre en bedre formidling af de erfaringer, som kan udledes af evalueringerne, og at sikre en kobling mellem evalueringerne og ECHO's operationelle beslutninger.

Hvad finanskontrol angår, gennemførte ECHO i 1999 22 finanskontroller, som omfattede partnere, der havde modtaget ca. 82 % af ECHO's finansielle midler. Tjenestemænd fra ECHO's budgetkontor gennemførte i 1999 22 finanskontroller. Disse omfattede både eksisterende ECHO-partnere og ngo'er, som havde ansøgt om partnerskab med ECHO.

Disse finanskontroller fungerer som et værktøj til tovejskommunikation, idet ECHO modtager en revisionsberetning om eksisterende og potentielle fremtidige partnere, og de ngo'er, som kontrolleres, modtager vejledning om ECHO's funktion.

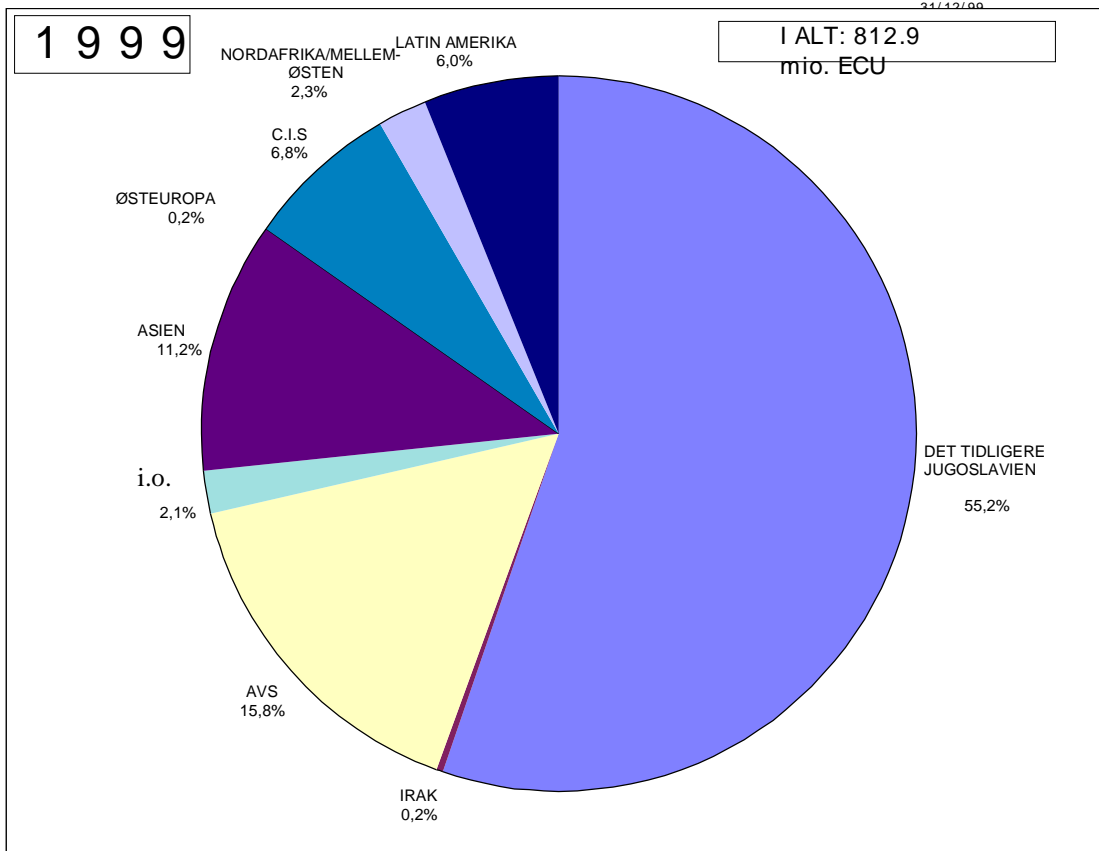
ECHO havde ved udgangen af 1999 kontrolleret de partnere, som havde modtaget over 82 % af ECHO's finansielle midler. Den Europæiske Revisionsret har afgivet en positiv udtalelse om ECHO's finanskontrolindsats, men har også opfordret ECHO til at øge antallet af finanskontroller væsentligt. Dette punkt behandles i øjeblikket.

Tallene i bilagene, specielt i bilag 5, afspejler landespecifikke finansieringsafgørelser. En stor del af ECHO-bidragene er imidlertid rettet mod mere end ét land, hvilket forklarer eventuelle afvigelser mellem disse tal og de tal, der er anført i selve rapportens tekst.

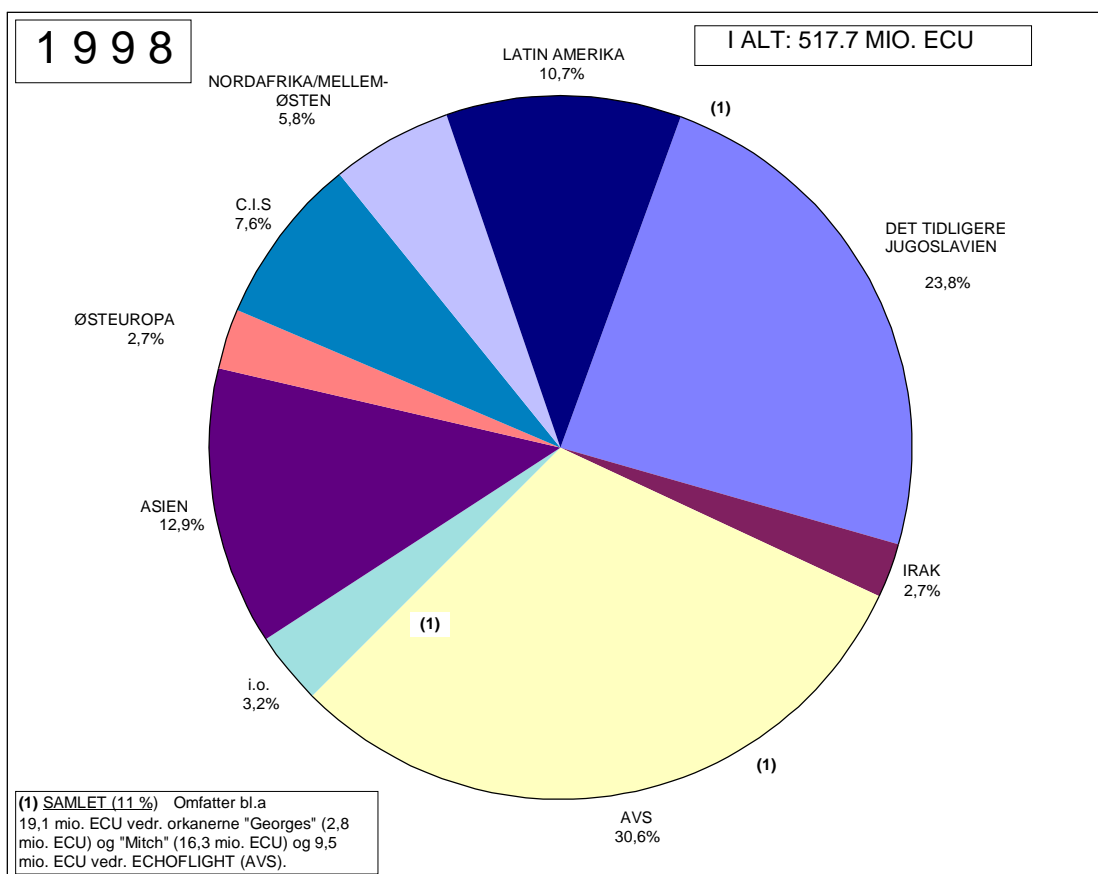
Hvad angår de samlede ECHO-bidrag til de enkelte lande (inklusive bidrag, som er rettet mod mere end ét land), henvises til selve rapportens tekst.

BILAG 1a

FINANSIERINGSAFGØRELSER VEDR. HUMANITÆR BISTAND EFTER REGION

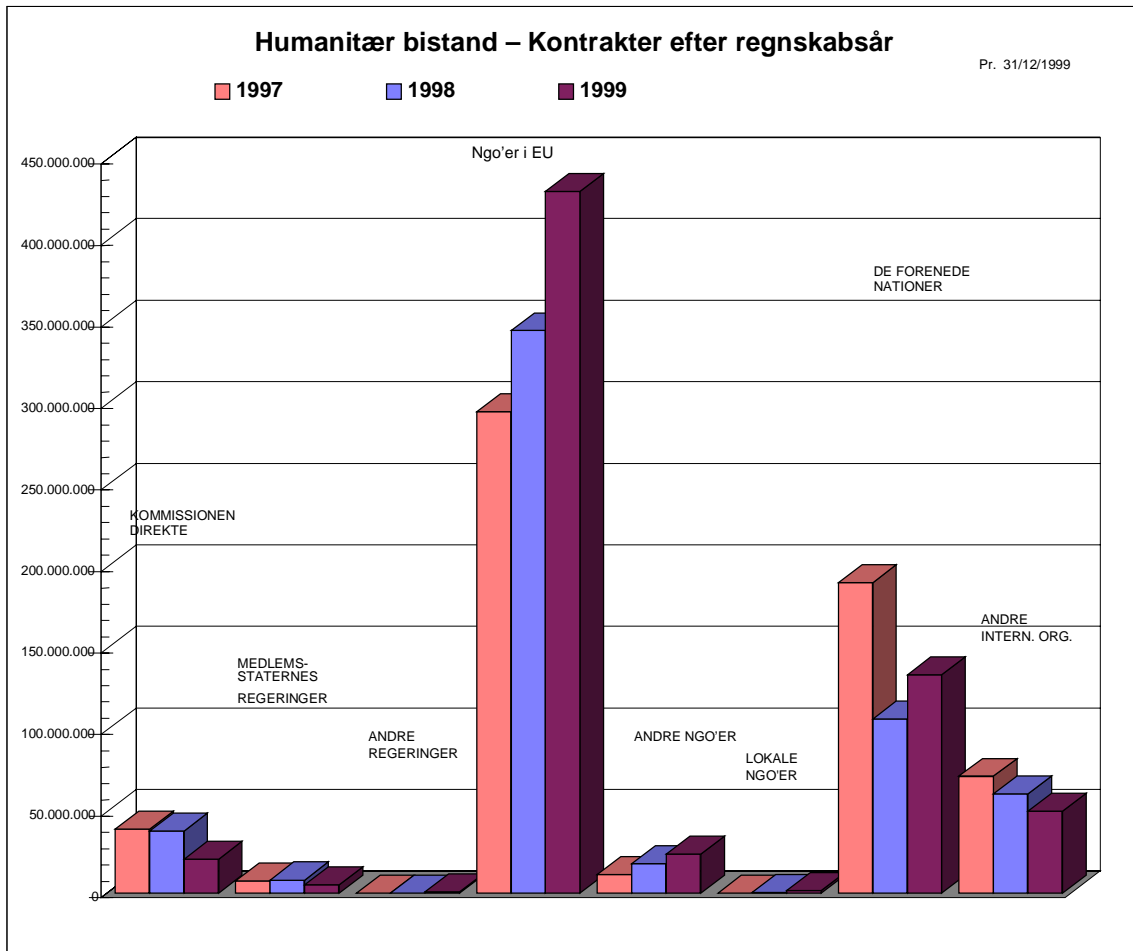

BILAG 1b

ann 1 1999.XLS

BILAG 2

BILAG 3

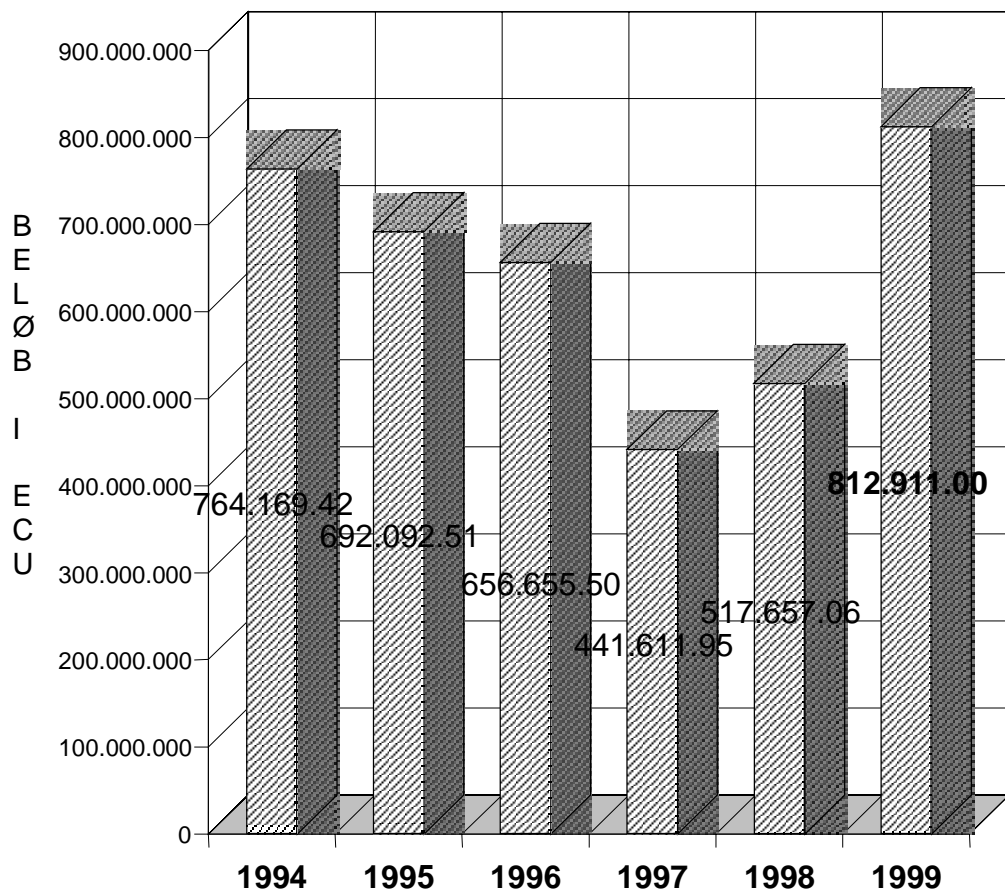
OVERSIGT OVER FINANSIERINGSAFGØRELSER VEDRØRENDE FÆLLESSKABETS HUMANITÆRE BISTAND EFTER FINANSIERINGSKILDE 1993-1999 Pr. 31/12/99

Finan- sierings- kilde/ Budget- post	Beskrivelse	1994	1995	1996	1997	1998	1999
		AF- GØRELSER (i ECU)	AF- GØRELSER (i ECU)	AF- GØRELSER (i ECU)	AF- GØRELSER (i ECU)	AF- GØRELSER (i ECU)	AF- GØRELSER (i ECU)
LOME IV	ART 164 og ART 254 (1)	263.268.603	46.456.000	3.487.000	7.420.000	37.387.000	83.082.000
B7-510	KATASTROFEBISTAND UDVIKLINGSLANDENE	109.522.247	-	-	-	-	-
B7-210	(2)	-	238.339.500	386.550.000	212.162.954	283.089.060	197.974.000
B7-511	FØDEVARENØDHJÆLP	46.000.000	-	-	-	-	-
B7-211	(2)	-	33.710.000	-	-	-	-
B7-514	HUMANITÆR BISTAND TIL CØEL	271.380.000	-	-	-	-	-
B7-214	(2)	-	236.670.000	187.150.000	158.985.000	135.097.000	450.250.000
B7-515	HUMANITÆR BISTAND TIL DET TIDLIGERE USSR	50.000.000	-	-	-	-	-
B7-215	(2)	-	93.350.000	49.750.000	36.050.000	37.040.000	55.325.000
B7-516	HUMANITÆR INDSATS I TREDJELANDE	3.998.574	-	-	-	-	-
B7-216	(2)	-	-	-	-	-	-
B7-517	FLYGTNINGE OG FORDREVNE I UDVIKLINGSLANDENE	20.000.000	-	-	-	-	-
B7-217	(2)	-	38.540.000	21.420.000	19.960.000	17.044.000	18.360.000
B7-219	OPERATIONEL STØTTE KATASTROFEBEREDSKAB	-	5.027.012	6.298.500	7.034.000	8.000.000	7.570.000
B7-644	HUMANITÆR BISTAND TIL DEN VESTSAHARISKE BEFOLKNING	-	-	2.000.000	-	-	-
TOTAL		764.169.424	692.092.512	656.655.500	441.611.954	517.657.060	812.911.000

(1) Den første 5-årige allokering under Lomé 4 (1991-1995) udgjorde 250.000.000. Den anden (1996-2000) udgjorde 143.000.000 ECU i 1999, kun art. 254/F8.

(2) I 1995 skiftede Echo-budgetposten fra B7-500 til B7-200.

Finansieringsafgørelser vedrørende Fællesskabets humanitære bistand 1994-1999

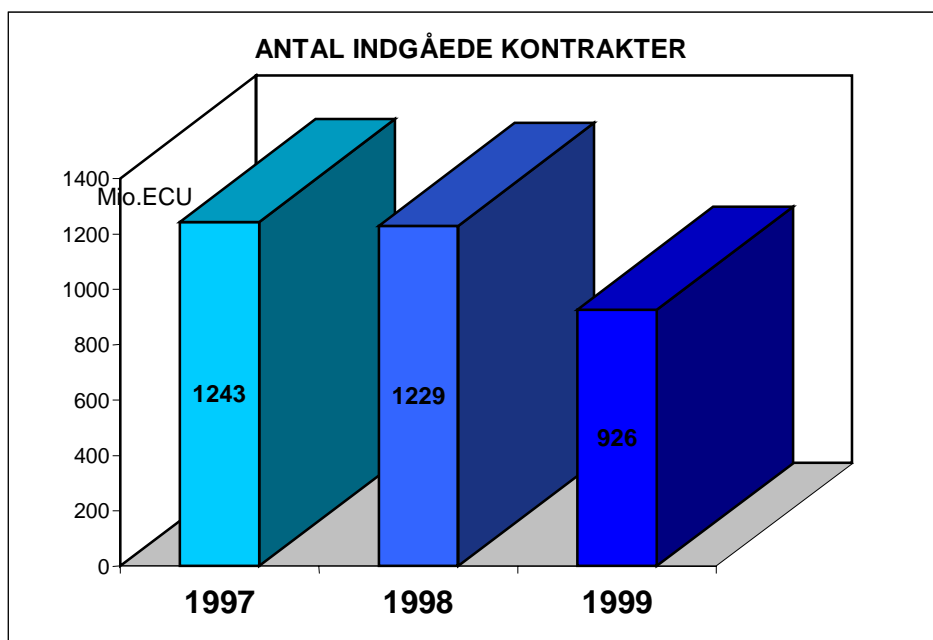

BILAG 4

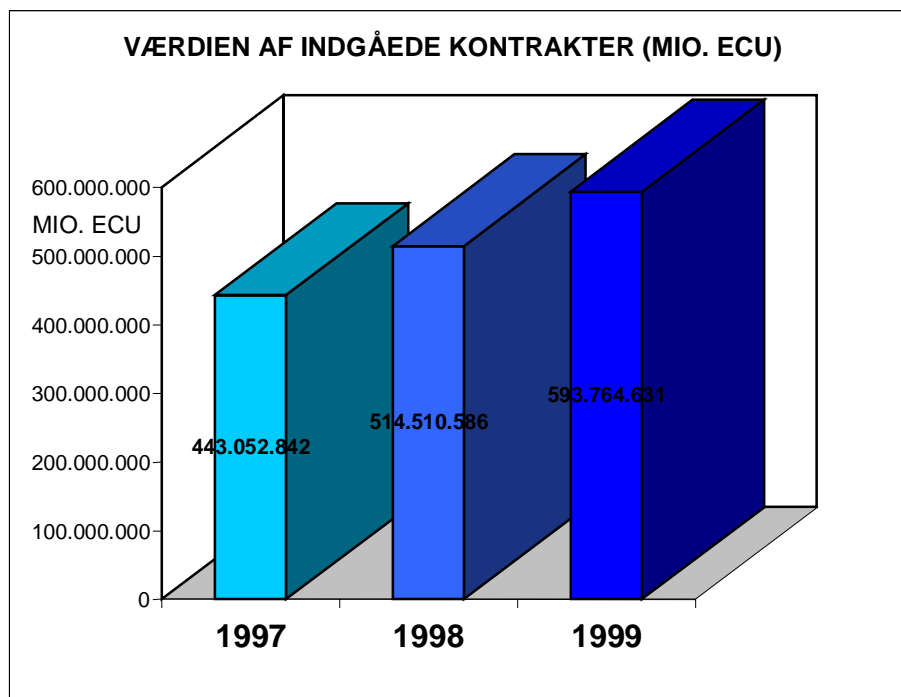
Værdien af kontrakter indgået i 1997,
1998 og 1999

Pr. 31/12/99

Finansår

Finansår

Finansår

BILAG 5

FINANSIERINGSAFGØRELSER VEDRØRENDE HUMANITÆR BISTAND EFTER REGION I 1998 OG 1999

Pr. 31/12/99

LAND/REGION	AFGØRELSER I ECU	LAND/REGION	AFGØRELSER I ECU
TIDLIGERE JUGOSLAVIEN	123.097.000	TIDLIGERE JUGOSLAVIEN	448.500.000
AVS	143.317.000	AVS	128.652.000
ANGOLA		ANGOLA	10.000.000
ANTIGUA OG BARBUDA		ANTIGUA OG BARBUDA	
BAHAMAS		BAHAMAS	300.000
BURKINA FASO		BURKINA FASO	
TCHAD	1.450.000	TCHAD	
TCHAD-OMRÅDET (INSEKTANGREB)		TCHAD-OMRÅDET (INSEKTANGREB)	
COMORERNE	400.000	COMORERNE	1.610.000
DEMOKRATISKE REPUBLIK	942.000	DEMOKRATISKE REPUBLIK	20.000.000
CONGO		CONGO (TANZANIA)	
DJIBOUTI		DJIBOUTI	
DOMINIKANSKE REPUBLIK		DOMINIKANSKE REPUBLIK	177.000
ØST- OG CENTRALAFRIKA		ØST- OG CENTRALAFRIKA	
ERITREA	1.790.000	ERITREA	2.200.000
ETIOPIEN	2.190.000	ETIOPIEN, ERITREA, DJIBOUTI	7.800.000
FRANSK POLYNESIEN	105.000	FRANSK POLYNESIEN	
GAMBIA		GAMBIA	
GHANA		GHANA	
STORE SØERS OMRÅDE	76.695.000	STORE SØERS OMRÅDE	
GUINEA-BISSAU	2.850.000	GUINEA-BISSAU	2.900.000
GUINEA	2.290.000	GUINEA	
GUYANA	300.000	GUYANA	
HAITI		HAITI	
AFRIKAS HORN (Lufttransport)		AFRIKAS HORN (Lufttransport)	
KENYA	75.000	KENYA	1.130.000
LIBERIA	950.000	LIBERIA	
MADAGASCAR		MADAGASCAR	800.000
MALI	5.000.000	MALI	
MOZAMBIQUE		MOZAMBIQUE	500.000
NIGER	2.000.000	NIGER	285.000
PAPUA NY GUINEA	1.000.000	PAPUA NY GUINEA	
SENEGAL	660.000	SENEGAL	
SIERRA LEONE	6.660.000	SIERRA LEONE	2.000.000
SOMALIA	4.000.000	SOMALIA	3.340.000
SUDAN	33.960.000	SUDAN	13.500.000
TANZANIA		TANZANIA	5.000.000
ZAMBIA		ZAMBIA	1.500.000
REGIONAL BISTAND AVS		REGIONAL BISTAND AVS	55.610.000
C.I.S (1)	39.490.000	C.I.S	55.325.000
ARMENIEN	1.600.000	ARMENIEN	
ASERBAJDSJAN	4.600.000	ASERBAJDSJAN, ARMENIEN, GEORGIEN	7.000.000
BELARUS	118.000	BELARUS	
GEORGIEN	6.410.000	GEORGIEN	
KIRGISISTAN	1.800.000	KIRGISISTAN	
MOLDOVA		MOLDOVA	
RUSSISKE FØDERATION	6.451.000	RUSSISKE FØDERATION	6.800.000
TADSJKISTAN	16.800.000	TADSJKISTAN	16.000.000
TJERNOBYL-ulykken		TJERNOBYL-ulykken	
UKRAINE	1.711.000	UKRAINE	1.225.000
REGIONAL BISTAND C.I.S.		REGIONAL BISTAND C.I.S.	24.300.000
ØSTEUROPA	14.000.000	ØSTEUROPA	1.750.000
ALBANIEN	11.000.000	ALBANIEN	
BULGARIEN	1.500.000	BULGARIEN	
RUMÆNIEN	1.000.000	RUMÆNIEN	1.750.000
SLOVAKIET	500.000	SLOVAKIET	
ASIEN (2)	62.536.000	ASIEN	59.745.000
AFGHANISTAN	19.770.000	AFGHANISTAN	5.750.000
BANGLADESH	8.450.000	BANGLADESH	3.075.000

CAMBODJA	10.000.000	CAMBODJIA	6.500.000
KINA	4.730.000	KINA	1.100.000
INDIEN	1.732.000	INDIEN	7.200.000
INDONESIEN	2.500.000	INDONESIEN	19.000.000
LAOS	890.000	LAOS	
MYANMAR	1.195.000	MYANMAR	1.000.000
NEPAL	175.000	NEPAL	
NORDKOREA	4.665.000	NORDKOREA	4.800.000
PAKISTAN		PAKISTAN	450.000
FILIPPINERNE	1.700.000	FILIPPINERNE	
SRI LANKA	1.000.000	SRI LANKA	1.360.000
TAIWAN		TAIWAN	310.000
THAILAND	4.644.000	THAILAND	4.500.000
VIETNAM	1.085.000	VIETNAM	
REGIONAL BISTAND ASIEN		REGIONAL BISTAND ASIEN	4.700.000
NORDAFRIKA/MELLEMØSTEN	32.000.000	NORDAFRIKA/MELLEMØSTEN	20.300.000
ALGERIET	17.200.000	ALGERIET	8.000.000
EGYPTEN	330.000	EGYPTEN	
JORDAN	1.500.000	JORDAN	
LIBANON	4.300.000	LIBANON	
PALESTINA/ISRAEL	6.000.000	PALESTINA/ISRAEL	
SYRISKE ARABISKE REPUBLIK	600.000	SYRISKE ARABISKE REPUBLIK	
YEMEN	1.570.000	YEMEN	1.300.000
REGIONAL BISTAND MELLEM-ØSTEN		REGIONAL BISTAND MELLEM-ØSTEN	11.000.000
Tyrkiet	500.000	Tyrkiet	30.000.000
IRAK	14.000.000	IRAK	2.000.000
LATINAMERIKA	32.325.000	LATINAMERIKA	49.024.000
ARGENTINA	500.000	ARGENTINA	
BOLIVIA	1.950.000	BOLIVIA	1.000.000
BRASILIEN	1.000.000	BRASILIEN	
COLOMBIA	6.500.000	COLOMBIA	9.900.000
CUBA	9.000.000	CUBA	11.000.000
ECUADOR	2.000.000	ECUADOR	290.000
GUATEMALA	1.410.000	GUATEMALA	2.000.000
HONDURAS	1.405.000	HONDURAS	
MEXICO	2.250.000	MEXICO	1.500.000
NICARAGUA	1.560.000	NICARAGUA	500.000
PARAGUAY	500.000	PARAGUAY	334.000
PERU	3.950.000	PERU	600.000
URUGUAY	300.000	URUGUAY	
VENEZUELA		VENEZUELA	400.000
REGIONAL BISTAND LATIN-AMERIKA		REGIONAL BISTAND LATIN-AMERIKA	21.500.000
Diverse	56.892.060	Diverse	17.615.000
SAMLET TOTAL	517.657.060	SAMLET TOTAL	812.911.000

(1) Samfundet af Uafhængige Stater

(2) Bortset fra Irak og Det Tidligere USSR

BILAG 6

FÆLLESSKABSKONTRAKTER VEDRØRENDE HUMANITÆR BISTAND I 1997 - 1998 - 1999 (Kontraktindgåelsesår)

Pr. 31/12/99

KONTRAKTTYPE	1997		1998		1999	
	ECU	I % AF DET SAM- LEDE BELØB	ECU	I % AF DET SAM- LEDE BELØB	ECU	I % AF DET SAM- LEDE BELØB
EU-KOMMISSIONEN-DIREKTE						
SUBTOTAL	39.199.214	6,4%	38.100.895	6,6%	20.805.415	3,1%
MEDLEMSSTATERNES SPECIALORGANER						
SUBTOTAL	7.388.000	1,2%	8.070.000	1,4%	5.162.900	0,8%
ANDRE REGERINGER						
SUBTOTAL	0	0,0%	0	0,0%	698.192	0,1%
NGO'ER I EU (1)						
ØSTRIG	4.012.000	0,7%	5.885.672	1,0%	4.598.195	0,8%
BELGIEN	27.143.380	4,4%	34.709.559	6,0%	28.521.128	4,9%
DANMARK	5.186.091	0,8%	10.318.800	1,8%	24.325.812	4,2%
FINLAND	1.760.000	0,3%	1.417.000	0,2%	2.329.189	0,4%
FRANKRIG	91.196.669	14,8%	69.896.507	12,1%	87.382.821	15,1%
TYSKLAND	22.162.640	3,6%	35.631.570	6,2%	43.052.769	7,5%
GRÆKENLAND	1.755.000	0,3%	1.270.000	0,2%	10.397.000	1,8%
IRLAND	1.668.900	0,3%	3.879.000	0,7%	8.541.754	1,5%
ITALIEN	35.492.024	5,8%	56.747.208	9,8%	78.997.000	13,7%
LUXEMBOURG	253.529	0,0%	153.000	0,0%	0	0,0%
NEDERLANDENE	21.633.760	3,5%	25.422.706	4,4%	23.104.500	4,0%
PORTUGAL	1.790.000	0,3%	2.086.108	0,4%	2.755.000	0,5%
SPANIEN	32.589.878	5,3%	48.953.103	8,5%	44.880.270	7,8%
SVERIGE	4.700.000	0,8%	1.716.394	0,3%	1.420.000	0,2%
FORENEDE KONGERIGE	44.010.740	7,2%	46.898.913	8,1%	70.121.493	12,1%
SUBTOTAL	295.354.611	48,0%	344.985.540	59,7%	430.426.931	63,6%
ANDRE NGO'ER (1)						
NORGE	2.956.000	0,5%	1.900.000	0,3%	1.000.000	0,2%
SCHWEIZ	4.113.000	0,7%	2.830.000	0,5%	4.055.000	0,7%
USA	4.263.000	0,7%	13.370.000	2,3%	18.977.445	3,3%
SUBTOTAL	11.332.000	1,8%	18.100.000	3,1%	24.032.445	3,5%
LOKALE NGO'ER (1)						
SUBTOTAL	0	0,0%	500.000	0,1%	1.750.000	0,3%
FORENEDE NATIONER						
FAO	800.000	0,1%	0	0,0%	560.000	0,1%
IDNDR		0,0%		0,0%	123.000	0,0%
PAHO	306.000	0,0%	1.530.000	0,3%		0,0%
UNDHA	100.000	0,0%		0,0%		0,0%
UNDP		0,0%	1.020.000	0,2%	1.350.000	0,2%
UNESCO		0,0%	3.000	0,0%		0,0%
UNHCR	100.571.000	16,3%	61.794.000	10,7%	79.020.000	13,7%
UNHCS	700.000	0,1%		0,0%		0,0%
UNICEF	12.186.703	2,0%	13.445.000	2,3%	15.710.200	2,7%
UNOCHA		0,0%	32.000	0,0%	445.000	0,1%
UNRWA	1.680.000	0,3%	200.000	0,0%	1.020.000	0,2%
WFP	70.712.069	11,5%	27.793.059	4,8%	29.695.000	5,1%

WHO	3.515.000	0,6%	1.030.000	0,2%	6.000.000	1,0%
SUBTOTAL	190.570.772	31,0%	106.847.059	18,5%	133.923.200	19,8%
ANDRE INTERNATIONALE ORG.						
SUBTOTAL	71.657.600	11,6%	60.822.950	10,5%	50.224.632	7,4%
Frigørelser						
Andet			115.000	0,0%	9.964.917	0,0
I ALT	615.502.197	100%	577.541.444	100%	676.988.632	100%

(1) INKLUSIVE NATIONALE RØDE KORS SELSKABER

(2) EN KOMPLET OVERSIGT OVER ECHO-PARTNERNE ER INDEHOLDT I ECHO'S KVARTÅRLIGE STATISTIKKER

BILAG 7

Fortegnelse over projekter, der modtager finansiel støtte via ECHO's gavebistandsfacilitet

Modtagerorganisation	Land, hvor modtagerorganisationen er beliggende	Målgruppe-land	Bidrag EUR	Finansieringsandel (af samlede budget)	Projekttema
Institut Français de Droit Humanitaire (Jean Pictet)	FR	INT	13.550	29%	International konkurrence for studerende fra 24 lande i international humanitær ret
MOVIMONDO	IT	INT	50.000	35%	Sommerkursus i international humanitær ret for afrikanske og europæiske studerende
Universitetet i Alicante (M.Hernandez)	ES	INT	28.000	70%	Kursus I etik for nødhjælpsarbejdere fra mere end seks lande
Universitetet Aix-Marseilles III	FR	INT	47.800	57%	Intensivt kursus i humanitær bistand for otte lande
BIOFORCE	FR	INT	24.300	55%	Workshop i etik tilrettelagt i samarbejde med internationale organisationer
International Rescue Committee	UK	INT	72.400	39%	Strategisk uddannelsesinitiativ inden for personalesikkerhed
Skolen SSSA-PISA	IT	INT	17.000	26%	Kurser i fredsbevarende og humanitære aktioner for studerende fra 25 lande
Universitetet Deusto-Bilbao	ES	INT	231.300	16%	Kursus I humanitær bistand og almindelig budgetstyring for otte lande